

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΝΟΥΒΕΛΑ

Η Σμυρνιά του καταυλισμού

(Περίληψη προηγουμένου)

Η Φιλιώ ξυπνά μετά την ένεση του γιατρού και τελικά είχε την ευκαιρία να συναντηθεί με τον Αλέξανδρο. Η συνάντηση των δύο νέων ήταν συγκινητική και ο Αλέξανδρος, που πήγε μαζί με την Βασιλική, αποτεινόμενος προς την μπέρα του κοριτσιού, την Ευτέρη, τις καλωσορίζει στο σπίτι του, «που είναι και δικό σας σπίτι τώρα», όπως τους είπε. Πρόσθεσε ακόμη πως ότι χρειασθούν να το ζητήσουν από την Βασιλική. Η μπέρα της Φιλιώς συγκινημένη τον ευχαριστεί και σπάνεται έτοιμη να του φιλήσει το χέρι, όμως προλαβαίνει η Βασιλική και την οδηγεί πίσω στο κάθισμά της. Θα έφερνε τον Αλέξαν-

δρο σε δύσκολη θέση.

Η ατμόσφαιρα στο δωμάτιο είναι συναισθηματικά φορτισμένη, και ο Αλέξανδρος σπάνεται να φύγει, λέγοντας ότι τόσο εκείνος, ο οποίος που θα επισκεφθεί την μπέρα του στην κλινική, όσο και οι τρείς γυναίκες έχουν αύριο δουλειά, αφού εκείνες έχουν να πάνε στα μαγαζιά.

Η Φιλιώ τον ρωτά κάπως φοβισμένα:

- Πότε θα σε ξαναδώ Αλέξανδρε;
- Αύριο το βράδυ θα βρεθούμε όλοι μας της απάντησε εκείνος. Ας παρακολουθήσουμε την συνέχεια της ιστορίας.

Οταν ο Αλέξανδρος έκλεισε την πόρτα, η Βασιλική πήγε και την κλείδωσε.

- Γιατί κλειδώνεις Βασιλική μου; ρώτησε απορημένα η Ευτέρη.

Η Βασιλική χαμογελώντας απάντησε:

- Γιατί θα σας βοηθήσω να κάνετε μπάνιο.

Τότε ακούστηκε δυνατά η φωνή της Φιλιώς:

- Τρέξε μαμά να δεις. Το μπάνιο είναι μέσα στην κρεβατοκάμαρα. Είναι τόσο μεγάλο μοιάζει με μικρή κάμαρη. Πρώτη φορά βλέπω τέτοιο μπάνιο γιομάτο βρύσες και πετσέτες. Τρέξε να δεις.

Πηγαίνοντας η Ευτέρη προς τα εκεί με δειλά βήματα και αντικρύζοντας την θέα του μοντέρνου μπάνιου γύρισε προς την Ευτέρη και την ρώτησε με όλη την φυσικότητα:

- Βασιλική μου είναι όλα τόσο όμορφα, που θα ζεστάνουμε το νερό;

Η Βασιλική πήγε να γελάσει αλλά συγκρατήθηκε. Κατά βάθος συγκινήθηκε από το γεγονός ότι εκείνη η βασανισμένη μάνα ποτέ της δεν είχε σπίτι με δικό του μπάνιο με ζεστό νερό. Ζεστάνει το νερό και κάνανε μπάνιο στο πλυσταριό, όπως όλες οι άλλες φτωχές Ελληνίδες στους μαχαλάδες της Σμύρνης.

- Έχει δικό του ζεστό νερό το μπάνιο Ευτέρη, απάντησε ήρεμα η Βασιλική, όπως όλες οι κρεβατοκάμαρες του οπιτού.

Κράτησε την ισορροπία η Βασιλική για να νιώθει άνετα η Ευτέρη. Η Φιλιώ το διασκέδαζε ανοίγοντας τις βρύσες, όταν ξαφνικά έμπιξε μια φωνούλα:

- Μαμά αυτή η βρύση καίει.

.....

Ο Αλέξανδρος ξύπνησε την άλλη μέρα από ενωρίς. Ετοιμάστηκε για την κλινική. Θα έβλεπε την μπέρα του ύστερα από τόσο καιρό.

Η συνάντηση του γιου με την μπέρα του ήταν πολύ συγκινητική. Τον συνόδευσε ο γιατρός. Την ασθενή του, είχε προειδοποιήσει από την προηγούμενη ώρα ότι θα την επισκεφθεί ο γιος της και τον περίμενε, καθισμένη σε μια καρέκλα και βλέποντας από το παράθυρο.

Όταν χτύπησε ελαφρά την πόρτα και αντίκρισε τον Αλέξανδρο να της χαμογελά, σπάνεται και τρέχοντας σχεδόν έφερ-

σε κοντά του και τον αγκάλιασε:

- Παιδί μου, αγόρι μου, πόσο χαίρομαι που σε συναντώ.

Ο Αλέξανδρος βαθιά συγκινημένος την φίλησε στα μάγουλα.

- Μανούλα μου χαίρομαι και εγώ που σε ξαναβλέπω.

- Μη με λές μόνο μανούλα. Να με φωνάζεις «Μανούλα Ιουλία». Θέλω να ακούω και το όνομά μου από τα χειλάκια σου. Ως τώρα άκουγα το ψυχρό και σκέτο «Ιουλία» ή το «κυρία Ιουλία». Φτάνει. Από εσένα αγόρι μου θέλω να ακούω τις ζεστές δύο λέξεις: «Μανούλα Ιουλία».

Κρατώντας την από την μέση τον Αλέξαν-

δρος της είπε:

- Και τώρα Μανούλα-Ιουλία πάμε να κάτσουμε να τα πούμε. Έχω πολλά και ενδιαφέροντα γεγονότα να σου πω.

Προχώρησαν προς τον καναπέ. Ο γιατρός που σε όλο αυτό το διάστημα παρακολουθούσε την αντίδραση της Ιουλίας, βεβαιώθηκε ότι ήταν έτοιμη να πάρει εξιπρίο. Ήταν πολύ καλά.

- Εμένα με συγχωρείται είπε. Πρέπει να επισκεφθώ και τους άλλους ασθενείς μου. Σε παρακαλώ κύριε Κωστόπουλε πέρασε από το γραφείο μου πριν φύγεις. Θα ορίσουμε την ημέρα που θα πάρει εξιπρίο το μπάνιο σας. Εντός της εβδομάδας το αργότερο.

- Σε ευχαριστούμε γιατρέ απάντησε ο Αλέξανδρος κρατώντας σφιχτά το χέρι της μάνας του.

Όταν ο γιατρός έκλεισε την πόρτα πίσω του, ο Αλέξανδρος πήρε και τα δύο χέρια της μπέρας του και με τα μάτια του να λάμπουν από χαρά της είπε:

- «Μανούλα Ιουλία» βρήκα την κοπέλα της ζωής μου.

Τον κοίταξε στα μάτια και το αλάνθαστο ένοστικο της μάνας κατάλαβε.

- Είναι όμορφη; τον ρώτησε

- Ναι πολλή όμορφη.

- Σε αγαπά;

- Ναι πολύ.

- Είναι φτωχή;

- Ναι πολλή φτωχή μανούλα Ιουλία.

- Τότε με όλες τις ευχές αγόρι μου. Τον αγκάλιασε φιλώντας τον στο μέτωπο.

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Εφημερίδα

ο ΚΟΣΜΟΣ

Τώρα και στο facebook

